Bij het Witte Anjerperk

Waar stilte spreekt en herinnering leeft,
staan wij bijeen voor wat ons is gegeven.
Voor **vrede**, kostbaar en nooit vanzelfsprekend,
voor een toekomst waarin hoop blijft leven.

Voor **veiligheid**, gebouwd door moed en plicht,
door mannen en vrouwen die hun weg zijn gegaan.
Soms ver van huis, soms in het donker,
maar altijd met de wil om op te staan.

Voor onze **vrijheid**, die wij dagelijks ervaren,
een recht waarvoor offers zijn gebracht.
Door **veteranen** die hebben gediend,
met inzet, toewijding en kracht.

En voor de **verbondenheid** die ons samenbrengt,
vandaag, hier, schouder aan schouder bijeen.
In dankbaarheid, respect en herinnering,
want geen veteraan staat ooit alleen.

Wij eren hen die vielen voor hun taak,
en hen die met zichtbare of onzichtbare wonden leven.
Hun verhalen dragen wij verder in ons hart,
als blijvende opdracht om om elkaar te geven.

Moge vrede groeien, vrijheid blijven bestaan,
en veiligheid ons allen omringen.
In verbondenheid gedenken wij vandaag,
de veteranen aan wie wij zoveel te danken hebben.